

ressen van goed drinkwater te voorzien. Men besloot de meest geaccrediteerde welputmaker hier ter stede, een zekere A. de Visser in de arm te nemen. De Visser berichtte aan de heren regenten dat hij, '(...) kennende de gronden aan de Schie, zich sterk maakte, dat er door middel van een welput op het Gesticht zeer goed drinkwater zoude te brengen zijn (...)'. De Visser kon het maken van een dergelijke put aannemen voor 500 gulden¹⁶). De regenten gingen hiermee accoord. In de notulen van de daaropvolgende vergadering lezen we:

'Wijders is door den Welputmaker de Visser, ter vergadering binnen gestaan zijnde, berigt gedaan dat de door hem daargestelde welput in den tuin van het Hofje volkomen goed is gemaakt en uitgevallen, zoodat dezelve allerbest drinkwater oplevert (...)'¹⁷).

Hoe belangrijk de beslissing om voor goed drinkwater te zorgen is geweest, zullen de regenten niet beseft hebben. Niemand wist immers waar de cholera, die geheimzinnige en gruwelijke ziekte die enkele jaren later de stad zou teisteren en duizenden slachtoffers zou maken, vandaan kwam. Geen mens kwam op de gedachte dat wel eens het zwaar verontreinigde water in een overbevolkte stad verantwoordelijk zou kunnen zijn voor deze plaag. Eerder weet men het aan een losbandig leven en men vatte het op als een straf van God. Veel anders dan het een aantal jaren opschorten van de eeuwenoude Rotterdamse Kermis wist men niet te doen, zodat de cholera gretig nieuwe slachtoffers maakte. In 1833 lezen we dan ook dat regent Lambert, nog treurende over het verlies van zijn vrouw, een tweede slag is overkomen, namelijk '(...) het smartelijk verlies van ZijnEd eenige dochter (...) aan de Cholera'¹⁸). De beschermheren gaven er dat jaar de voorkeur aan maar niet naar Rotterdam te komen¹⁹).

Ik heb de stellige indruk dat er op het Hofje van epidemieën geen sprake is. Wel werd er zo nu en dan 'bij gelegenheid der heerschende ziekte' wijn uitgereikt aan de inwoners. Het leven zal er in ieder geval vrolijker door hebben uitgezien.

Pas rond 1860 ontdekte men dat de cholera veroorzaakt werd door het gebruiken van besmet water. Stadsarchitect Rose kreeg toen de kans om het door hem al eerder bepleite drinkwaterproject uit te voeren dat voorzag in de aanleg van singels en een drinkwaterleiding. In 1874 waren deze plannen gerealiseerd. Het is aardig om te zien dat op 13 februari 1872 wordt genotuleerd: 'Uit hoofde van ontstane gebreken aan de welput is besloten om in afwachting dat de Gemeente drinkwaterleiding in gereedheid zal zijn, weke-